

Danielin kirja - numero yhdeksänkymmentä

Päivittäisen avaaminen: historiallinen tarkastelu kiistoista ja ristiriitaisuuksista

Jeff Pippenger
2024-02-23

Jos tarkastelit huolellisesti edellisen artikkelin viimeistä katkelmaa, olet tarkastellut sen katkelman alkuperäistä lähdettä, joka löytyy kirjasta Early Writings ja jonka A. G. Daniells väittää ottaneensa mukaansa vuoden 1910 puhutteluunsa sisar White'n kanssa aiheesta "the daily". Niiden, jotka pyrkivät vakiinnuttamaan sen "valheen", että "the daily" edustaa Kristuksen palvelutyötä pyhäkössä, oli tarpeen horjuttaa sisar White'n suoraa ja selkeää oikean näkemyksen hyväksyntää, joka annettiin niille, jotka julistivat tuomion hetken huutoa. Se "valhe", jonka he sepittivät, oli se, että ainoa varoitus, josta sisar White puhui täsmällisesti, oli ajanasettamisen varoitus. Juuri tämän Arthur White pyrkii osoittamaan elämäkerrassaan, ja juuri sitä hänen isänsä, Ellen White'n poika, sekä Daniells yrittivät todistaa sepitetyn puhuttelun avulla.

Kuten jo on todettu, ei ole olemassa mitään kirjattua tietoa siitä, että sisar White ja Daniells olisivat keskustelleet "jokapäiväisestä". Väitetty tapaaminen esitettiin vuonna 1931. Jos sisar White olisi vuoden 1910 tapaamisessa hyväksynyt Daniellsin langenneen näkemyksen "jokapäiväisestä", miksi hän, jonka sisar White totesi olevan innokas edistämään näkemystään, olisi vaiennut hänen hyväksynnästään kahdenkymmenen vuoden ajan? Se ei ollut tapaaminen, vaan keksintö.

Haastattelun keksimisellä pyrittiin asettamaan hänen lausuntonsa "jokapäiväisestä" sellaiseen asiayhteyteen, ikään kuin se olisi ollut jotakin hänen ajanmääritystä vastaan esittämäänsä varoitukseen nähden satunnaista, ja Arthur White jätti valheeseen sormenjälkensä sillä tavalla, jolla hän esitti vuoden 1931 historian. Kristittynä hänen olisi tullut yksinkertaisesti esittää historia ja jättää historiallinen revisionismi pois laskuista. Päätimme edellisen artikkelin vuoden 1850 katkelmaan, josta Early Writingsin kohta on peräisin. Lausunto ilmestyi ensimmäisen kerran vuonna 1850 Review'ssa ja sitten uudelleen kirjassa Experience and Views. Kolmannen kerran se esiintyy kirjassa Early Writings, mutta sen kehityksessä kohti kirjaa Early Writings tapahtui tiettyjä muutoksia. Emme kuitenkaan sanoisi, että monia Hengen profetian kirjoituksia on muutettu, kuten jotkut väittävät pyrkiessään saattamaan hänen työnsä epäluotettavaksi.

Herra osoitti minulle, että vuoden 1843 kartta oli hänen kätensä ohjaama eikä mitään sen osaa tullut muuttaa; että luvut olivat sellaiset kuin hän tahtoi niiden olevan. Että hänen kätensä oli joidenkin lukujen yllä ja peitti niissä olevan virheen, niin ettei kukaan voinut sitä nähdä, ennen kuin hänen kätensä poistettiin.

"Sitten näin "jokapäiväisen" suhteen, että sana "uhri" oli lisätty inhimillisen viisauden toimesta eikä kuulu tekstiin; ja että Herra antoi siitä oikean käsityksen niille, jotka esittivät tuomion hetken huudon. Kun yksimielisyys vallitsi ennen vuotta 1844, lähes kaikki olivat yksimielisiä "jokapäiväisen" oikeasta käsityksestä; mutta vuoden 1844 jälkeen, sekasorron aikana, on omaksuttu muita näkemyksiä, ja seurauksena ovat olleet pimeys ja sekavuus." Review and

Herald, 1. marraskuuta 1850.

Tämä katkelma oli alun perin vuoden 1849 julkaisussa nimeltä The Present Truth, mutta se painettiin Review and Heraldissa marraskuussa 1850. Alkuperäisessä käsikirjoituksessa sisar White lausuu suoraan kirjoittavansa muistiin useita asioita, jotka Herra oli hänelle äskettäin näyttänyt, ja kun luette koko artikkelin, näette siinä käsiteltävän monia aiheita. Hänelle näytettiin noin kaksikymmentä erilaista aihetta. Tarkoitus on se, että alkuperäisessä artikkelissa aihe ”jokapäiväinen” ja aihe ”ajan asettaminen” olivat kaksi eri ilmoitusta niistä asioista, jotka hänelle oli näytetty.

Alkuperäisessä käsikirjoituksessa ne oli erotettu eri kappaleisiin. Kun kohta painettiin uudelleen teoksessa Experience and Views, toimittajat yhdistivät sen kappaleen, jossa sisar White puolustaa tienraivaajien näkemystä ”jokapäiväisestä”, sitä seuraavaan kappaleeseen, joka varoittaa ajan määrittämisestä. Kun luet alkuperäistä tekstiä, pane merkille, että joitakin aiheita korostetaan Isolla Alkukirjaimella. Kappaleessa, jossa hän hyväksyy tienraivaajien näkemyksen ”jokapäiväisestä”, hän kirjoittaa sanan Daily Isolla Alkukirjaimella, ja seuraavassa kappaleessa hän kirjoittaa sanan Time Isolla Alkukirjaimella, merkitsemällä näin selvän eron niiden kahden aiheen välille, jotka hänelle näytettiin.

„Iubiți frați și surori, ``

”Tahdon antaa teille lyhyen kuvauksen siitä, mitä Herra on äskettäin näyttänyt minulle näyssä. Minulle näytettiin Jeesuksen ihanaus ja se rakkaus, jota enkeleillä on toisiaan kohtaan. Enkeli sanoi: Ettekö voi nähdä heidän rakkauttaan?—seuratkaa sitä. Juuri niin Jumalan kansan tulee rakastaa toinen toistaan. Mieluummin langetkoon syytös sinun itsesi päälle kuin veljen. Minä näin, että sanomaa ’myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja’ eivät jotkut olleet esittäneet sen kirkkaassa valossa; ettei meidän Vapahtajamme sanojen todellista tarkoitusta ollut selvästi tuotu esiin. Minä näin, että myymisen tarkoitus ei ollut antaa niille, jotka kykenevät tekemään työtä ja elättämään itsensä, vaan levittää totuutta. On syntiä tukea ja hemmotella joutilaisuudessa niitä, jotka kykenevät tekemään työtä. Jotkut ovat olleet innokkaita käymään kaikissa kokouksissa; eivät kirkastaakseen Jumalaa, vaan ’leipien ja kalojen’ tähden. Sellaisten olisi ollut paljon parempi olla kotona ja tehdä käsillään työtä, ’sitä, mikä on hyvää’, täyttääkseen perheensä tarpeet ja jotta heillä olisi jotakin annettavaa nykyisen totuuden kalliin asian ylläpitämiseksi.”

”Näin, että jotkut olivat erehtyneet rukoillessaan sairaiden parantumista epäuskoisten läsnä ollessa. Jos joku keskuudessamme on sairaana ja kutsuu seurakunnan vanhimmat rukoilemaan hänen puolestaan, Jaak. 5:14, 15:n mukaisesti, meidän tulee seurata Jeesuksen esimerkkiä. Hän käski epäuskoiset ulos huoneesta ja paransi sitten sairaan; samoin meidän tulee, rukoillessamme keskuudessamme olevien sairaiden puolesta, pyrkiä erilleen niiden epäuskosta, joilla ei ole uskoa.

”Sitten huomioni ohjattiin takaisin siihen aikaan, jolloin Jeesus vei opetuslapsensa erilleen, yläsaliin, ja ensin pesi heidän jalkansa ja sitten antoi heidän syödä murettua leipää kuvaamaan hänen murettua ruumistaan sekä viinipuun mehua kuvaamaan hänen vuodatettua vertansa. Näin, että kaikkien tulee toimia ymmärtäväisesti ja seurata Jeesuksen esimerkkiä näissä

asioissa, ja näitä asetuksia toimitettaessa heidän tulee olla niin erillään epäuskoisista kuin mahdollista.

”Sitten minulle näytettiin, että ne seitsemän viimeistä vitsausta vuodatetaan sen jälkeen, kun Jeesus on poistunut pyhäköstä. Enkeli sanoi: Jumalan ja Karitsan viha aiheuttaa jumalattomien hävityksen tai kuoleman. Jumalan äänen kuullessa pyhät ovat väkeviä ja peljättäviä kuin sotajoukko lippuineen; mutta silloin he eivät pane täytäntöön kirjoitettua tuomiota. Tuomion täytäntöönpano tapahtuu tuhannen vuoden päättyessä.

”Sen jälkeen kun pyhät on muutettu kuolemattomuuteen ja heidät on yhdessä temmattu ylös, ja he saavat harppunsa, kruununsa jne. ja astuvat Pyhään Kaupunkiin, Jeesus ja pyhät istuutuvat tuomitsemaan. Kirjat avataan, elämän kirja ja kuoleman kirja; elämän kirja sisältää pyhien hyvät teot, ja kuoleman kirja sisältää jumalattomien pahat teot. Näitä kirjoja verrattiin säädöskirjaan, Raamattuun, ja sen mukaan heidät tuomittiin. Pyhät langettavat Jeesuksen kanssa yksimielisesti tuomionsa jumalattomien kuolleiden ylle. Katso! sanoi enkeli, pyhät istuvat tuomiolla Jeesuksen kanssa yksimielisesti ja jakavat kullekin jumalattomista sen mukaan, mitä tekoja ruumiissa on tehty, ja heidän nimiensä kohdalle merkitään, mitä heidän on saatava tuomion toimeenpanossa. Tämän, minä näin, oli pyhien työ Jeesuksen kanssa Pyhässä Kaupungissa ennen kuin se laskeutuu maan päälle tuhannen vuoden aikana. Sitten tuhannen vuoden päättyessä Jeesus ja enkelit ja kaikki pyhät hänen kanssaan lähtevät Pyhästä Kaupungista, ja samalla kun hän heidän kanssaan laskeutuu maan päälle, jumalattomat kuolleet herätetään, ja silloin juuri ne miehet, jotka ”lävistivät hänet”, herätettyinä näkevät hänet kaukaa kaikessa hänen kirkkaudessaan, enkelit ja pyhät hänen kanssaan, ja he vaikeroivat hänen tähtensä. He näkevät naulojen jäljet hänen käsissään ja jaloissaan sekä kohdan, johon he työnsivät keihään hänen kylkeensä. Naulojen ja keihään jäljet ovat silloin oleva hänen kirkkautensa. Tuhannen vuoden päättyessä Jeesus seisoo Öljymäellä, ja vuori halkeaa kahtia, ja siitä tulee suuri tasanko, ja ne, jotka silloin pakenevat, ovat jumalattomat, jotka on juuri herätetty. Sitten Pyhä Kaupunki laskeutuu alas ja asettuu tasangolle.”

Silloin Saatana täyttää henkensä vaikutuksella jumalattomat, jotka on herätetty. Hän hivelee heitä sillä ajatuksella, että Kaupungissa oleva sotajoukko on vähäinen ja että hänen sotajoukkonsa on suuri ja että he voivat voittaa pyhät ja vallata Kaupungin. Sillä aikaa kun Saatana kokosi sotajoukkoaan, pyhät olivat Kaupungissa katsellen Jumalan paratiisin kauneutta ja kirkkautta. Jeesus oli heidän edellään ja johti heitä. Yhtäkkiä tuo ihana Vapahtaja oli poissa joukostamme; mutta pian kuulimme hänen ihanan äänensä sanovan: ”Tulkaa, te minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.” Me kokoontuimme Jeesuksen ympärille, ja juuri kun hän sulki Kaupungin portit, lausuttiin kirous jumalattomien ylle. Portit suljettiin. Sitten pyhät käyttivät siipiään ja kohosivat Kaupungin muurin laelle. Jeesus oli myös heidän kanssaan; hänen kruununsa näytti loistavalta ja kirkkaalta. Se oli kruunu kruunun sisällä, niitä oli seitsemän. Pyhien kruunut olivat puhtainta kultaa, tähtien koristamat. Heidän kasvonsa säteilivät kirkkautta, sillä he olivat Jeesuksen tarkka kuva; ja heidän noustessaan ja liikkueessaan kaikki yhdessä Kaupungin huipulle minä olin näkyyn haltioitunut.

”Silloin jumalattomat näkivät, mitä olivat menettäneet; ja Jumalasta lähti tuli heidän ylitseen, ja se kulutti heidät. Tämä oli tuomion toimeenpano. Jumalattomat saivat silloin sen mukaan, mitä pyhät yksimielisesti Jeesuksen kanssa olivat heille määränneet noiden 1000 vuoden aikana. Sama Jumalasta lähtenyt tuli, joka kulutti jumalattomat, puhdisti koko maan. Murtuneet, repaleiset vuoret sulivat hehkuvassa kuumuudessa, samoin ilmakehä, ja kaikki oljenkorret paloivat poroksi. Sitten perintömme avautui edessämme, kirkkaana ja kauniina, ja me perimme koko uudeksi tehdyn maan. Me kaikki huusimme suurella äänellä: Kunnia, halleluja.”

”Näin myös, että paimenten tulisi, ennen kuin he ryhtyvät puolustamaan mitään uutta tärkeää kohtaa, jonka he saattavat ajatella Raamatun tukevan, neuvotella niiden kanssa, joihin heillä on syytä luottaa, niiden kanssa, jotka ovat olleet mukana kaikissa sanomissa ja ovat lujia kaikessa nykyisessä totuudessa. Silloin paimenet ovat täydellisesti yksimielisiä, ja seurakunta tuntee paimenten yksimielisyyden. Näin minä näin, että tällainen menettely estäisi onnettomat hajaannukset, eikä silloin olisi vaaraa, että kallisarvoinen lauma jakaantuisi ja lampaat hajaantuisivat ilman paimenta.

”23. syyskuuta Herra näytti minulle, että hän oli ojentanut kätensä toistamiseen kootakseen kansansa jäännöksen, ja että ponnistukset oli kaksinkertaistettava tässä kokoamisen ajassa. Hajottamisen aikana Israelia lyötiin ja raadeltiin; mutta nyt kokoamisen aikana Jumala parantaa ja sitoo kansansa haavat. Hajottamisen aikana totuuden levittämiseksi tehdyt ponnistukset vaikuttivat vain vähän, saivat aikaan vain vähän tai eivät mitään; mutta kokoamisen aikana, kun Jumala on ryhtynyt kokoamaan kansaansa, ponnistuksilla totuuden levittämiseksi on oleva niille tarkoitettu vaikutus. Kaikkien tulee olla yksimielisiä ja innokkaita työssä. Minulle näytettiin, että oli häpeällistä kenenkään vedota hajottamisen aikaan esimerkkeinä, joiden tulisi ohjata meitä nyt kokoamisen aikana; sillä jos Jumala ei tekisi meille nyt enempää kuin hän teki silloin, Israelia ei koskaan koottaisi. On yhtä välttämätöntä, että totuus julkaistaan lehdessä, kuin että sitä saarnataan.

Herra näytti minulle, että vuoden 1843 kartta oli hänen kätensä ohjaama eikä mitään sen osaa tullut muuttaa; että luvut olivat sellaiset kuin hän tahtoi niiden olevan. Että hänen kätensä oli eräiden lukujen kohdalla peittäen kätkenyt erehdyksen, niin ettei kukaan voinut sitä nähdä, ennen kuin hänen kätensä poistettiin.

”Sitten näin ”jokapäiväisen” yhteydessä, että sana ”uhri” on lisätty ihmisen viisaudessa eikä kuulu tekstiin; ja että Herra antoi siitä oikean käsityksen niille, jotka esittivät tuomion hetken huudon. Kun vallitsi yksimielisyys ennen vuotta 1844, miltei kaikki olivat yksimielisiä ”jokapäiväisestä” oikeassa käsityksessä; mutta vuoden 1844 jälkeen, hämmennyksen aikana, on omaksuttu muita näkemyksiä, ja seurauksena on ollut pimeys ja hämmennys.

Herra osoitti minulle, ettei aika ole ollut koetuksena vuoden 1844 jälkeen eikä aika enää milloinkaan tule olemaan koetuksena.

”Sitten huomioni kiinnitettiin joihinkin, jotka ovat siinä suuressa harhassa, että pyhien on vielä mentävä vanhaan Jerusalemiin jne. ennen kuin Herra tulee. Tällainen näkemys on omiaan kääntämään mielen ja kiinnostuksen pois Jumalan nykyisestä työstä kolmannen enkelin

sanoman alaisuudessa; sillä jos meidän on mentävä Jerusalemiin, mielemme suuntautuvat luonnollisesti sinne, ja varamme pidätetään muista käyttötarkoituksista, jotta pyhät saataisiin Jerusalemiin. Minulle näytettiin, että syy siihen, miksi heidän sallittiin joutua tähän suureen harhaan, on se, etteivät he ole tunnustaneet ja hylänneet erehdyksiään, joissa he ovat olleet useiden kuluneiden vuosien ajan.” Review and Herald, November 1, 1850.

Jakso alkaa toteamuksella: ”Tahdon esittää teille lyhyen kuvauksen siitä, mitä Herra on hiljattain näyssä minulle osoittanut.” Esillä oli useita aiheita, eikä hän yhdistänyt ”jokapäiväistä” käsittelevää kappaletta seuraavaan kappaleeseen. Sen tekivät myöhemmin toimittajat, jotka sijoittivat tämän jakson teokseen Experience and Views ja sittemmin teokseen Early Writings. Teoksessa Experience and Views toimittajat jättivät pois kahdeksan ensimmäistä kappaletta ja yhdistivät kappaleet, joissa käsiteltiin sitä, mitä hänelle oli osoitettu ”jokapäiväisestä” ja ajan asettamisesta. Experience and Views julkaistiin vuonna 1851, ja sitten Early Writings julkaistiin vuonna 1882.

Early Writings oli olennaisesti samat neljä kappaletta, jotka olivat ilmestyneet teoksessa Experience and Views, mutta yhdellä merkittäväällä poikkeuksella. Teoksessa Experience and Views ajanmäärittystä käsitelty yhden virkkeen kappale oli yhdistetty edelliseen kappaleeseen, jossa käsiteltiin ”jokapäiväistä”. Sitten mukaan otettiin se kappale, joka alun perin seurasi ajanmäärittystä käsitellyttä kappaletta. Teoksessa Early Writings tämän nykyisin sekä ”jokapäiväistä” että ajanmäärittystä käsittelevän kappaleen väliin sijoitettiin kappale, joka oli peräisin teoksen Experience and Views toisesta kohdasta ja jota alun perin seurasi kappale, jossa osoitettiin, miksi pyhiinvaellusten tekeminen vanhaan Jerusalemiin oli väärin.

Kappale, joka poistettiin Experience and Views -teoksen toiselta sivulta ja sitten lisättiin Early Writings -teoksen kohtaan, ainoastaan lisäsi sitä hämmennystä, joka oli alkanut vuodesta 1844 lähtien koskien ”jokapäiväistä”. Kappale ei kuulunut sisar Whiten alkuperäiseen näkykertomukseen.

”Herra on näyttänyt minulle, että kolmannen enkelin sanoman täytyy mennä eteenpäin ja että se on julistettava Herran hajallaan oleville lapsille, eikä sitä tule ripustaa aikaan; sillä aika ei enää koskaan ole oleva koetus. Näin, että jotkut saivat väärää kiihotusta ajan saarnaamisesta; että kolmannen enkelin sanoma oli voimakkaampi kuin aika voi olla. Näin, että tämä sanoma voi seistä omalla perustuksellaan, ettei se tarvitse aikaa vahvistaakseen sitä, ja että se menee eteenpäin väkevässä voimassa, tekee työnsä ja saatetaan vanhurskaudessa päätökseen.” Experience and Views, 48.

Kappale sivulta neljäkymmentäkahdeksan teoksesta Experience and Views lisättiin teoksessa Early Writings sen kappaleen jälkeen, joka oli muodostettu yhdistämällä kaksi erillistä kappaletta, ja se korosti ajanmäärittystä tavalla, jota alkuperäisessä kertomuksessa ei ollut.

Vuonna 1931 ne muinaiset miehet, jotka hallitsivat Jerusalemin kansaa, sepittivät kertomuksen, jonka mukaan Daniells oli vuonna 1910 haastatellut sisar Whitea, ja siinä todistuksessa, jonka Daniells esittää, hän viittaa vuoden 1843 karttaan ja sanoo osoittaneensa kartassa olevaa olematonta pyhäkköä haastatellessaan sisar Whitea. Hänellä oletettavasti oli varhaisten kirjoitusten

teos Early Writings mukanaan, ja kun hän kysyi häneltä, mitä tämä tarkoitti, hän saattoi vastausten perusteella ainoastaan päätellä, että Early Writings -teoksessa oleva kohta, joka tukee uranuurtajien näkemystä ”jokapäiväisestä”, olikin todellisuudessa varoitus ajan asettamista vastaan.

Kaksikymmentäyksi vuotta keksityn haastattelun jälkeen ja kuusitoista vuotta oletettavasti haastateltujen henkilöiden kuoleman jälkeen Daniells sijoittaa todistuksen kolmannen sukupolven historiaan.

F. C. Gilbert oli heprean kielen tutkija, eikä hän yksinkertaisesti kannattanut oikeaa näkemystä ”jokapäiväisestä” pakanallisuutena siksi, että pioneerit ja Ellen White olivat niin sanoneet. Hän puolusti sitä sen heprealaisen tekstin ymmärtämisen perusteella, jota profeetta Daniel oli käyttänyt. Hän oli tuon ajanjakson huomattava adventistinen heprean kielen tutkija. Kun kiista ”jokapäiväisestä”, jota Daniells ja Prescott ajoivat, jatkoi kasvamistaan, Gilbert oli yksi niistä huomattavista tutkijoista, jotka asettuivat puolustamaan pioneerien kantaa. Hänellä oli keskustelu Ellen Whiten kanssa 8. kesäkuuta 1910, ja myöhemmin hän kirjasi muistiin, mistä hän ja sisar White olivat keskustelleet. Daniellsin todistus on täydellisesti ristiriidassa F. C. Gilbertin todistuksen kanssa.

Käsikirjoitusjulkaisujen kahdennessakymmenennessä osassa, sivuilla seitsemäntoista–kaksikymmentäkaksi, sisar White käsittelee Daniellsin ja Prescottin kantaa ”jokapäiväisestä”. Ne ilmaukset, jotka löytyvät F. C. Gilbertin selonteosta hänen Ellen Whiten kanssa käymästään keskustelusta, ovat lähes identtiset sen kanssa, mitä sisar White itse lausui Käsikirjoitusjulkaisujen kohdassa. Niinpä monien vuosien ajan ennen kuin Käsikirjoitusjulkaisut julkaistiin ja saatettiin saataville ei ollut olemassa mitään konkreettista innoitettua todistusta, joka olisi kumonnut tai vahvistanut Daniellsin väitteen sen keskustelun sisällöstä, jonka hän väitetysti kävi sisar Whiten kanssa. Vielä tärkeämpää on, ettei ollut mitään innoitettua vahvistusta hänen virheelliselle näkemykselleen ”jokapäiväisestä”. Vieläkin tärkeämpää on, että nyt kun Käsikirjoitusjulkaisut ovat saatavilla, ei edelleenkään ole mitään innoitettua vahvistusta hänen virheelliselle näkemykselleen ”jokapäiväisestä”!

Ja kuitenkin tänä päivänä laodikealaiselle adventismille opetetaan, ettei sisar Whitella ole mitään kantaa ”jokapäiväiseen”, paitsi että se ei ole ”koetinkysymys” ja että meidän tulisi ”vaieta tästä aiheesta”. Jokin on nykyään kääntynyt pääläelleen, ja kääntynyt on se, että ”jokapäiväisen” tosi kanta on nyt vähemmistön näkemys Jumalan kansan keskuudessa. Vuonna 1910 vähemmistönäkemys oli Conradin kanta, jota Daniells ja Prescott ajoivat, ja enemmistönäkemys oli tienraivaajien kanta.

Seuraava on F. C. Gilbertin lausunto hänen keskustelustaan sisar Whiten kanssa; sitä tulee verrata teokseen Manuscript Releases, joka on kokonaisuudessaan esitetty tämän The Book of Daniel -sarjan kahdeksankymmenennessäensimmäisessä artikkelissa.

”Daniells ja Prescott... eivät antaisi asiassa vanhemmille veljille minkäänlaista tilaisuutta sanoa mitään.... Daniells oli täällä tapaamassa minua, enkä suostunut tapaamaan häntä.... En halunnut sanoa hänelle mitään mistään. Mitä tulee siihen ”jokapäiväiseen”, jota he yrittävät nostattaa, siinä ei ole mitään.... Kun olin Washingtonissa, näytti siltä, että jokin aivan kuin kapseloi

heidän mielensä, enkä näyttänyt voivan koskettaa heitä. Meillä ei tule olla mitään tekemistä tämän ”jokapäiväistä” koskevan aiheen kanssa... Tiesin, että he toimisivat sanomaani vastaan, eikä kansa silloin ajattelisi, että sanomassani olisi mitään. Olen kirjoittanut hänelle ja sanonut hänelle, että hän osoitti olevansa sopimaton Yleiskonferenssin puheenjohtajaksi.... ei se mies pitämään puheenjohtajuutta.”

”Jos tämä sanoma ‘jokapäiväisestä’ olisi koetteleva sanoma, Herra olisi sen minulle näyttänyt. Nämä ihmiset eivät tässä asiassa näe loppua alusta asti....Kieltäydyn jyrkästi tapaamasta ketään heistä, jotka ovat mukana tässä työssä.

”Se valo, jonka Jumala minulle antoi, on se, että veli Daniells on ollut puheenjohtajuudessa kyllin kauan.... ja minua käskettiin olemaan enää keskustelematta hänen kanssaan mistään näistä asioista. En tapaisi Daniellsia tässä asiassa enkä vaihtaisi hänen kanssaan sanaakaan. He pyysivät minua antamaan hänelle puhuttelun, mutta minä en suostunut.... Minua käskettiin varoittamaan kansaamme, ettei heillä olisi mitään tekemistä tämän asian kanssa, jota he opettavat.... Herra kielsi minua kuuntelemasta sitä. Olen ilmaissut kantani siten, ettei minulla ole siihen hitustakaan luottamusta.... Koko tämä, mitä he tekevät, on paholaisen juoni.” F. C. Gilbertin selostus haastattelusta, jonka Ellen White antoi hänelle 8. kesäkuuta 1910.

Jatkamme tätä aihetta seuraavassa artikkelissa.

Se, joka näkee pinnan alle ja joka lukee kaikkien ihmisten sydämet, sanoo niistä, jotka ovat saaneet suurta valoa: ”He eivät ole vaivattuja eivätkä hämmästyneitä moraalisen ja hengellisen tilansa tähden.” ”Niin, he ovat valinneet omat tiensä, ja heidän sielunsa mielistyy heidän kauhistuksiinsa. Minäkin valitsen heidän harhansa ja saatan heidän pelkonsa heidän päällensä; sillä kun minä kutsuin, ei kukaan vastannut; kun minä puhuin, he eivät kuulleet, vaan tekivät pahaa minun silmieni edessä ja valitsivat sen, mihin minä en mielistynyt.” ”Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen”, koska he eivät ottaneet vastaan totuuden rakkautta pelastuakseen, ”vaan mielistyivät vääryyteen”. Jesaja 66:3, 4; 2. Tessalonikalaiskirje 2:11, 10, 12.

Taivaallinen Opettaja kysyi: ”Mikä voimakkaampi harha voisi pettää mielen kuin se teeskentely, että rakennatte oikealle perustukselle ja että Jumala hyväksyy tekonne, vaikka todellisuudessa toteutatte monia asioita maailman menettelytapojen mukaan ja teette syntiä Jehovaa vastaan? Voi, se on suuri petos, kiehtova harhaluulo, joka ottaa mielet valtaansa, kun ihmiset, jotka ovat kerran tunteneet totuuden, erehtyvät pitämään jumalisuuden muotoa sen henkenä ja voimana; kun he luulevat olevansa rikkaita, rikastuneita eivätkä mitään tarvitsevia, vaikka todellisuudessa he tarvitsevat kaikkea.”

”Jumala ei ole muuttunut uskollisia palvelijoitaan kohtaan, jotka pitävät vaatteensa tahrattomina. Mutta monet huutavat: ’Rauha ja turvallisuus’, vaikka äkillinen perikato on tulossa heidän päälleen. Ellei tapahdu perusteellista parannusta, elleivät ihmiset nöyryä sydämessään tunnustuksen kautta ja ota vastaan totuutta sellaisena kuin se on Jeesuksessa, he eivät koskaan pääse taivaaseen. Kun puhdistus tapahtuu meidän riveissämme, emme enää lepää huolettomina, kerskaton olevamme rikkaita ja tavarasta rikastuneita, vailla mitään puutetta.

“Kuka voi totuudenmukaisesti sanoa: ‘Meidän kultamme on tullessa koeteltua; meidän vaatteemme ovat maailman tahraamattomat’ ? Minä näin Opettajamme osoittavan niin sanotun vanhurskauden vaatteita. Riisuessaan ne pois Hän paljasti niiden alla olevan saastaisuuden. Sitten Hän sanoi minulle: ‘Etkö näe, kuinka he ovat teeskentelevästi peittäneet saastaisuutensa ja luonteensa mädännäisyyden?’ ‘Kuinka onkaan uskollisesta kaupungista tullut portto!’ Minun Isäni huone on tehty kauppahuoneeksi, paikaksi, josta jumalallinen läsnäolo ja kirkkaus ovat poistuneet! Tämän tähden on heikkoutta, ja voimaa puuttuu.”

”Ellei seurakunta, jota nyt hapattaa sen oma luopumus, tee parannusta ja käänny, se saa syödä oman menettelynsä hedelmää, kunnes se inhoaa itseään. Kun se vastustaa pahaa ja valitsee hyvän, kun se etsii Jumalaa kaikessa nöyryydessä ja saavuttaa korkean kutsumuksensa Kristuksessa, seisten iankaikkisen totuuden perustalla ja uskossa tarttuen sille valmistettuihin saavutuksiin, se paranee. Se ilmestyy Jumalan sille antamassa yksinkertaisuudessa ja puhtaudessa, erillään maallisista kietoumuksista, osoittaen, että totuus on totisesti tehnyt sen vapaaksi. Silloin sen jäsenet ovat todella Jumalan valittuja, Hänen edustajiaan.” Testimonies, osa 8, 249, 250.